

Bucureștiul literar are un aspect viu colorat, într-o benefică și agitată mișcare permanentă. Privit cumva „deasupra”, de la o înălțime detașată, constatăm că s-au creat pături etajate de activități la diverse nivele de calitate. Sunt cenecluri care angrenează majoritatea persoanelor interesate de literatură, deși trebuie să precizăm că la ora actuală Bucureștiul are o viață culturală complexă, nu numai literară, există o serie largă de manifestări teatrale, artistice, sociale.

Încă de acum mai bine de 150 de ani, Titu Maiorescu spunea că un curent literar se creează cu un grup de persoane care împărtășesc aceleași idei dar care au nevoie de trei suporturi: un grup de personalități care să aibă autoritatea necesară, o revistă prin care să poată ajunge la publicul cititor și un loc unde să poată desfășura ședințele literare.

Grupul Betta-Arena literară, care se bucură de îndeplinirea acestor condiții, a desfășurat pe 28 februarie 2020, o dezbatere cu tema „remember” Theodor Mazilu și un portret de autor Geni - Eugenia Duța

Discuțiile au fost deschise de criticul literar și eminentul eminescolog Nicolae Georgescu, moderatorul serii.

S-a început cu text de istorie literară despre Th Mazilu un mare dramaturg uitat (nedreptățit de posteritate în favoarea conaționalului nostru Eugen Ionescu, deși Mazilu este cel care a fost inventatorul teatrului absurdului) dar și un bun poet, prozator și publicist. Materialul, scris de Aureliu Goci (citit de Lucian Gruia, datorită absenței autorului, urmare a unor probleme medicale) ne poartă prin biografia marelui scriitor, prin opera sa, cu precădere piesele de teatru, jucate cu succes în anii 70-80, accentuând asupra originalității acestora, la limita dintre comedie și dramă sau chiar tragedie. „El a trăit doar 50 de ani, dar a scris pentru un secol întreg”, afirmă Aureliu Goci.

Întâlnirea a continuat cu discuții libere despre cele două subiecte ale zilei. Primul cuvânt a fost cel al domnului Nicolae Rotaru, apreciat profesor, fost militar, jurnalist și scriitor, care a precizat că l-a cunoscut pe Th. Mazilu și a relatat unele amănunte în plus față de cele desfășurate în materialul prezentat. A continuat cu câteva cuvinte despre Geni Duța, în calitatea ei de scriitor și editor, analizând atât cărțile sale dar și calitățile umane: „... este de o profunzime surprinzătoare, are o cursură etică cu alunecături de plan și cu întâmplări din realitate sau din profunzimea trăirilor temporale, care te pun pe gânduri...”

Discuțiile s-au înviorat cu o dezbateră asupra condițiilor de accesare și chiar intrare în Uniunea Scriitorilor, unii dintre cei prezenți spunându-și deschis părerea asupra situației prezente și a modului în care scriitorii actuali sunt recunoscuți. Domnii N. Georgescu și I.C. Ștefan au sfătuit pe cei care participă la viața literară să scrie cât mai mult și să aprecieze faptul că sunt citați și cunoscuți de către confrăți și astfel, prezenți în istoria literară în curs de construire.

A vorbit în continuare doamna Doina Bârcă, secretar literar al revistei „Independența Română-Independența prin cultură”, care a avut un cuvânt cald asupra personalității umane a scriitoarei și a analizat cu atenție și finețe unul dintre romanele autoarei, „Căprioara”. „Descrierea cadrelor de poveste impresionează și par desprinse dintr-un album” a spus dumneaei. Cu aceeași profunzime și concentrare sintetizează și încă două romane, „La porțile vieții” și „Iubire interzisă”, încheind : „Drame personale, pasiuni și invidii, toate trăite ori culese din informațiile din intimitate, temeri, dragoste, ierarhii sociale, toate trăite și puse în scris ne fac umani, pentru că Măria Sa Viața, modelează cum vrea ea existența noastră”.

Doamna Paula Romanescu a dezvoltat tema paralelă, despre Uniunea Scriitorilor, despre Lista Scriitorilor Canonici, recent apărută, dar a vorbit și despre romanele celei „portretizate”, în special „Căprioara” și „La porțile vieții”.

A luat cuvântul și doamna Ioana Stuparu, care a amintit începuturile scriitoarei sărbătorite, precizând că a participat la prima sa lansare, romanul „Rătăcitoarele drumuri”, pentru care a făcut și una dintre primele recenzii asupra acestui roman.

Doamna Gabriela Stanciu Păsărin a citit un material trimis de scriitoarea Eliza Roha, care a recenzat romanul „Rătăcitoarele drumuri”, iar scriitorul, criticul și poetul Lucian Gruia a făcut o interesantă analiză a operei scriitoarei, oprindu-se și dumnealui asupra romanului „Căprioara”, al cărui simbol, „Pygmalion” adaptat, se pare că a trezit interesul mai multor analiști literari. Poetul Ioan Rațiu a vorbit despre caracteristicile prozei Eugeniei Duță „sensibilitatea, calitatea descrierilor și a dialogurilor și nu în ultimul rând, tematica abordată”.

Actrița Doina Ghițescu, a avut o scurtă și onorantă caracterizare a subsemnatei și a oferit și un microrecital emoționant din poeziile autoarei.

Criticul N. Georgescu s-a referit în final, la starea romanului actual, „diarist” și a făcut o măgulitoare observație că scriitoarea Geni Duță ar putea fi capabilă să acceadă la romanul ca „o oglindă plimbată de-a lungul unui drum” sau chiar la romanul frescă, afirmație care este obligantă pentru autoare.

Autoarea a avut un scurt cuvânt de mulțumire, prin care a apreciat densitatea și calitatea dezbaterilor ce au cuprins nu numai temele anunțate ci au divagat interesant asupra unor probleme ale literaturii contemporane și a scriitorilor în general.

GENI-EUGENIA DUȚĂ